

Список літератури

1. Витяг про діяльність Банківської бази даних підприємств [Електронний ресурс]: центральний банк Франції. — Режим доступу: URL: http://www.banque-france.fr/fileadmin/user_upload/banque_de_france/Information_diverses/infoetlib/fiben.pdf
2. Перелік послуг для суб'єктів господарської діяльності Франції [Електронний ресурс]: центральний банк Франції. — Режим доступу: URL: <http://www.banque-france.fr/en/banque-de-france/missions/the-services/services-for-businesses.html>
3. Довідка про діяльність Банківської бази даних підприємств [Електронний ресурс]: Банківська база даних підприємств, 2005. — 7 с. — Режим доступу: URL: http://www.banque-france.fr/fileadmin/user_upload/banque_de_france/Mission/Services_rendus/gb/i133gb.pdf
4. Довідник Банку Франції по присвоєнню рейтингових оцінок [Електронний ресурс]: центральний банк Франції, 2013. — 16 с. — Режим доступу: URL: <http://www.fiben.fr/pdf/Banque-de-France-Guide-reference-cotation.pdf>

УДК 336.7

С. І. Ходакевич,

к.е.н., доцент кафедри банківської справи,
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ОСНОВА ЗМІНИ ТЕХНОЛОГІЧНОГО УКЛАДУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Необхідність забезпечення економічного зростання передбачає вирішення завдань структурної перебудови економіки, демонополізації, оновлення промисловості, створення механізмів довгострокового кредитування виробничої діяльності, удосконалення грошово-кредитної та податково-бюджетної політики. За думкою академіка РАН С. Глаз'єва, «...терміновість цих заходів диктується фундаментальними технологічними зрушеннями, що відбуваються в структурі світової економіки. Запізнювання з реалізацією заходів інвестиційної і інноваційної активності вже в середньостроковій перспективі спричинить зниження експорту, валютних надходжень і доходів бюджету, збільшення технологічного відставання не лише від передових, але і від країн, що розвиваються, втрату можливостей самостійного розвитку, замо-

рожування низького рівня життя більшості населення» [1]. Швидке впровадження у життя нового технологічного устрою в передових країнах, що знижує енерго- і матеріаломісткість виробництва, через 3—5 років значно звузить існуючі сьогодні ринки збуту переробної промисловості, на якій побудована економіка України. Як показує практика розвитку провідних країн, вони відмовляються від індустріальної економіки та економіки, заснованої на експлуатації своїх природних ресурсів, і переходять на технології 5—6-го укладів. Україна намагається будувати свій добробут на металургії й хімії — технологіях середини минулого століття. За даними Інституту економіки та прогнозування НАНУ, сьогодні економіка України складається:

- на 47 % — із технологій 3-го технологічного укладу;
- на 50 % — із технологій 4-го технологічного укладу;
- на 3 % — із технологій 5-го та 6-го технологічних укладів — технологій майбутнього [2].

Треба зазначити, що новий технологічний устрій ґрунтується на трьох ключових чинниках:

1. нанотехнології, результати проникнення на нанорівень розуміння матеріального світу, який дозволяє конструювати абсолютно нові матеріали, нові технічні пристрої і проникати на рівень клітини живого організму;

2. клітинні технології і гена інженерія;

3. інформаційно-комунікаційні технології.

Організаційними формами елементів інноваційної інфраструктури, яка наразі формується в Україні, є інноваційні центри, наукові парки, центри трансферу технологій, технопарки, регіональні інноваційні кластери, інноваційні бізнес-інкубатори тощо [3]. Одним із ключових елементів інноваційної інфраструктури є технологічні парки, які мають організаційно забезпечити виконання інноваційних проектів з виробничого впровадження наукомістких розробок у сфері високих технологій і промисловий випуск конкурентоспроможної продукції на світовому ринку. Основними елементами інноваційної інфраструктури в розвинених країнах — свого роду центрами прискорення інноваційних процесів — є технологічні парки. Об'єднання взаємних інтересів розробників і споживачів інновацій зумовило бурхливе зростання їх кількості в країнах, що динамічно розвиваються, — США, Європі, Японії, Китаї і Індії.

В Україні існують шістнадцять технопарків, з яких лише 8 налагодили свою діяльність. Як показує статистика, за період 2000—2012 рр. технопарками України було реалізовано на 12,7 млрд грн інноваційної продукції, у тому числі 14 % — за кордо-

ном. Середньорічні темпи приросту обсягів інноваційної продукції технопарків становили в 2001—2006 рр. понад 50 % (у 5—7 разів вище, ніж у середньому у промисловості) [2].

Позитивний баланс зовнішньоекономічної діяльності технопарків становив 148 млн грн (1859 млн грн — імпорт, 2007 млн грн — експорт). Бюджетний баланс діяльності технопарків (різниця між відрахуваннями до бюджету і всіма видами держпідтримки) становив 516 млн грн (відрахування до бюджету — 1026 млн грн, всі види держпідтримки — 510 млн грн) [2].

Вважається, що головним завданням інноваційної діяльності технопарків є не комерційний успіх в найближчі три—п'ять років, а створення науково-технічного доробку та виробничої бази для подальшого розвитку економіки, створення підприємств, що стабільно працюють і постійно нарощують обсяги випуску інноваційної продукції, і в підсумку — створення та нарощування бази оподаткування. Все це дозволить вирішити головні завдання економіки — зростання надходжень до бюджету і за рахунок цих надходжень — підвищення добробуту суспільства, повернення грошей, витрачених на інновації, і подальше фінансування інноваційного розвитку.

Як показує досвід здійснення подібних інноваційних кроків у нових індустріальних районах, післявоєнній Японії, сучасному Китаї та Південній Кореї, потрібне для цього нарощування інвестиційної і інноваційної активності припускає підвищення норми накопичення до 35—40 % ВВП, що є актуальним для України.

Таким чином, на поточному етапі розвитку економіки України до найсуттєвіших проблемам її інституціонального вдосконалення відноситься проблема накопичення та здійснення інвестицій у високотехнологічні і інноваційні підприємства які пов'язані з високою мірою ризику, створення фінансового механізму, який би сприяв реалізації венчурних проектів і розвитку сегменту високотехнологічних і інноваційних виробництв.

Список літератури:

1. *Глазьев С.* Сделать знание силой. Правильная теория — необходимое условие достижения целей развития экономики [Электронный ресурс] / Глазьев С. — Режим доступа : http://www.glazev.ru/econom_polit/314/
2. *Мазур А.А.* Технологічні парки України: цифри, факти, проблеми / А.А.Мазур, С.В. Пустовойт // Наука та інновації. — 2013. — Т. 9. — № 3. — С. 59—72.
3. *Єгорова О.О.* Вплив застосування державної підтримки на діяльність технопарків в Україні / Єгорова О.О. // Наука та інновації. — 2012. — Т. 8. — № 5. — С. 89—98.